

יצחק רצאבי ♦ ITZCHAK RETZABI

ראש ביהמ"ד בית הוראה ומכון פעולת צדיק

וראש מוסדות יד מהרי"ץ בני ברק

מח"ס שלחן ערוך המקוצר ח"ח

פסקי מהרי"ץ ו"ח, שו"ת עולת יצחק ג"ח, ועוד

לק"י עש"ק ויגשו' טבת התש"פ בשל"א

לכבוד מעכ"ת ידידנו אלופנו ומיודענו הרה"ג יניב נסיר שליט"א
מח"ס שו"ת הלכה למשה ב"ח, ראש כולל וראש בית ההוראה מעין טהור
ירושלים עיקו"ת

ראה ראיתי את אשר נשא ונתן מע"כ בקונטרסו הנכבד אודות השאלה שנתחדשה בזמנינו מזה כמה עשרות שנים, בדין ההתקנים שקובעים הרופאים תוך הרחם, כשיש צורך והיתר למנוע הריון, ואת אשר נגזר עליה מפי כת"ר שאם מצאה דם, טמא הוא, כי אין זה נחשב למכה.

יישר חיליה דמר לאורייתא שפרש הדברים וחיורם כשמלה לארכם ולרחבם גבהן ורומן, ונשתטח בכל פינה וזוית כיד ה' הטובה עליו. אף כי אין עתותי בידי לשדד עמקים בני"ד בפרט שעסקתי בו לשעבר וקשה למיגמר בעתיקא, ולא עוד אלא שהיה לי בזה מו"מ בכתב עם הרה"ג אהרן פוייפר זצ"ל רב הקהילה החרדית ביוהנסבורג דרום אפריקה, וגם מו"ד הגרש"ז אוירבך זצוק"ל נענה לבקשתי והביע דעתו על מה שהעליתי בזה בס"ד בשו"ת עולת יצחק חלק ראשון סי' קע"ד, והמה בכתובים, ועוד חזון למועד לעת הפנאי בל"נ. כי הנושא לשעבר היה עמום מאד הן אצל הרבנים מורי ההוראות, והן אצל הרופאים. והא בהא תליא. כי הרופאים לא ידעו להסביר מדוע זה גורם יציאת דם, זה אומר בכה וזה אומר בכה. ואעיקרא מה שנתעורר ונתחדש עניין זה שקראוהו לשעבר בשם טבעת ברחס, לא היה מתוך מומחיותם והבנתם ושכלוליהם ברפואה החדשה כיצד אופן פעולתו, לדעת מה זה ועל מה זה, אלא התעוררו לכך כאשר ראו אצל הבדוים שוכני המדבריות רוכבי הגמלים כשרוצים שלא תתעבר הנאקה מכניסים תוך רחמה אבן, והועיל. ובראותם זאת ניסו לעשות כעין זה גם בבני אדם והצליחו. כך שמעתי. התוצאה נראית לעין, אבל כיצד ומדוע לא ידעו לבאר הדק היטב. עכ"פ לעניין הלכה למעשה כך גם אנחנו בענייני מורים בס"ד, מאז שעמדנו על בריים ובירורם של הדברים, שאי אפשר להקל בזה, כי לפי הסימנים וההוכחות דפני הרחם נפצעים מן ההתקן ופולטים דם, ואינו רק דם הגוף סתם וכמו למשל דם היוצא מן האף, אלא לכל הפחות מעורב עמו דם הוסת. ומי שהתירו, היה מחוסר ידיעה, להחשיבו כדם מכה בעלמא. אמנם יתכן כי החוטים הנמשכים מן ההתקן לצד חוץ מצוי שהם גורמים חיכוכים ושריטות בצואר הרחם, על כן כשבאה שאלה כזאת לפנינו אנחנו מפנים לבודקת טהרה המוסמכת מטעם הרבנים, שאם תמצא שהעור שם השתפשף, אזי מתירים.

הלכך חפץ י"י בידך יצלח להגדיל תורה ולהאדירה, והיה ה' עם השופט ולא יאונה לצדיק כל און ומכשול בטומאה וטהרה, ליהודים היתה אורה זו תורה.

ביקרא דאורייתא

הצב"י יצחק בכמהר"נ רצאבי יצ"ו

נ"ב להוציא מלב הטועים אוסיף כי נצטערתי לשמוע שישנם מתי מעט המתעקשים ונשענים להתיר בזה עפ"י מה שכתבתי בשו"ת עולת יצחק חלק א' סימן קע"ד הנז"ל, וטוענים דלפום קושטא לא חזרתי בי. שזה אינו, ולא ידעתי מה הם שחיים. והלא החל ממנהורא שנייה של ספר תשובותי הנז"ל הוספתי הערה שם בסוף העניין בזה"ל, נ"ב חזרתי בי, כי לפי מה שנתברר לי אחר כך אין להקל בזה, ויתבאר בס"ד תשובה אחרת ע"כ. והדברים ברורים. ומרוב פשיטותם לא הייתי צריך לכתבם, לולא שכת"ר ביקשני להעלות זאת בהדיא על הכתב.